

Sygn. akt II K 993/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Beata Malinowska

Protokolant Weronika Góralska

Prokurator Michał Szymański

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12 kwietnia 2018r., 17 stycznia 2019r., 4 kwietnia 2019r., 23 maja 2019r. i 3 października 2019r. sprawy

J. S. – syna A. i H. z domu P., urodzonemu (...) w C., zamieszkałego w G. przy ul. (...) pesel (...), niekaranego

oskarżonego o to, że:

1)W dniu 25 sierpnia 2016 roku ok. godz. 14:35 w G. na ul. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że jadąc z kierunku ul. (...), w kierunku ul. (...). J. H. samochodem osobowym D. (...) o nr. rej. (...), nie zachował szczególnej ostrożności dojeżdżając do oznakowanego znakami pionowymi i poziomymi przejścia dla pieszych, w wyniku czego potrafił pieszą N. S., przechodzącą z lewej na prawą stronę jezdni (patrząc z kierunku jazdy pojazdu) powodując u wymienionej obrażenia ciała w postaci powierzchniowego stłuczenia głowy z raną tłuczoną potylicy, złamania nasady dalszej kości promieniowej lewej, złamania części bliższej kości ramieniowej prawej bez przemieszczenia, złamania gałęzi kości łonowej i kulszowej lewej bez przemieszczenia, złamania szyjki kości udowej lewej z wklinowaniem odłamów, z czego opisane wyżej złamania spowodowały naruszenie czynności narządów ruchu na okres powyżej 7 dni w myśl art. 157 § 1 kk, a to z kolei wyczerpało znamiona wypadku komunikacyjnego

Tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

orzekł:

I. Ustalając, że oskarżony **J. S.** dopuścił się czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia tj. przestępstwa z art. 177 § 1 kk i ustalając, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne na mocy art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby;**

II. Na mocy art. 67 § 3 kk zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej N. S. kwotę 2000 (dwóch tysięcy) złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wyrządzoną przestępstwem w terminie 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia.

III. Zasądza od Skarbu Państwa - kasy Sądu Rejonowego w Grudziądzu- na rzecz **adv. T. W. kwotę (...) (tysiąc dziewięćdziesiąt dwa) złote** plus podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu

IV. Zasądza od Skarbu Państwa - kasy Sądu Rejonowego w Grudziądzu- na rzecz **adv. F. K. kwotę 756 (siedemset pięćdziesiąt sześć) złotych** plus podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielce posiłkowej.

V. Zasądza od Skarbu Państwa - kasy Sądu Rejonowego w Grudziądzu- na rzecz **r.pr. K. J. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złote** plus podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielce posiłkowej.

VI. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 993/16

UZASADNIENIE

W dniu 25 sierpnia 2016r. około godz. 14.35 V. D. i N. S. szły pieszo z ul. (...) w G. w kierunku centrum miasta na zakupy. Był pogodny i słoneczny dzień. Było ciepło. Drogi i chodniki były suche. Kiedy doszły do przejścia dla pieszych znajdującego się na ul. (...) to upewniły się ,że nie jedzie żaden pojazd i przechodziły na drugą stronę jezdni . Jest to oznakowane przejście dla pieszych. V. D. szła trochę szybciej a N. S. znajdowała się zaraz za nią. Kiedy praktycznie kończyły już przechodzenie jezdni a V. D. znajdowała się już na chodniku to z ich prawej strony zza zakrętu nadjechał samochód osobowy marki D. (...) nr rej. (...), którego kierujący – J. S. nie zauważył przechodzącej , nie zatrzymał się i uderzył w N. S. . N. S. uniosła się w powietrzu i upadła na jezdnię przed samochodem . Kiedy J. S. skręcił w lewo , w ul. (...) , przy niewielkiej prędkości to oślepiło go słońce i potracił N. S. , która już prawie kończyła przechodzenie przez jezdnię . Kiedy skręcał to dodatkowo widoczność ograniczyły mu rosnące tam krzaki. J. S. po zdarzeniu interesował się stanem zdrowia N. S. . Był w (...) , gdzie przebywa i rozmawiał z panią Dyrektor

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. S. k-120, 35v , 117v zeznania świadków: V. D. k- 120v, 22v-23, 117v-118, i N. S. k- 120v, 28v-29 , notatka urzędowa k-1, protokół oględzin miejsca wypadku z dokumentacją fotograficzną k- 4-8, szkic k- 3 , 116, protokół oględzin pojazdu k- 9-10).

W wyniku tego zdarzenia N. S. doznała złamania nasady dalszej kości promieniowej lewej , złamania części bliższej kości ramiennej prawej bez przemieszczenia , złamania miednicy- gałęzi kości łonowej i kulszowej lewej bez przemieszczenia , złamania szyjki kości udowej lewej z wklonowaniem odłamów . Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządu ruchu na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 kk. N. S. doznała też obrażeń ciała w postaci : powierzchownego stłuczenia głowy z raną tłuczoną potylicy . Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności centralnego układu nerwowego i tkanek miękkich- powłoki ciała na okres poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157 kk.

(dowód: opinie sądowo-lekarskie k- 18 42, dokumentacja medyczna k- 14, 40).

J. S. i N. S. byli w chwili wypadku trzeźwi

(dowód: protokół k- 2, protokół k-16, opinia z przeprowadzonych badań k-17).

N. S. przed wypadkiem była leczona z powodu przewlekłego procesu schizofrenicznego.

Obrażenia spowodowane wypadkiem nie spowodowały u N. S. choroby bezpośrednio związanej z doznanymi obrażeniami , jednak spowodowały nasilenie objawów już wcześniej istniejących . Z powodów prawdopodobnie ogólnych –nadcisnienie tętnicze, zaburzeń krążenia mózgowego z objawami psychicznymi jest leczona zachowawczo . Obecny jej stan jest zły. Przebywa w Domu Opieki Społecznej jako pacjentka leżąca. N. S. po powrocie ze szpitala była w znacznie lepszym stanie zarówno psychicznym jak i fizycznym . Stan zdrowia zarówno fizyczny jak i psychiczny pogarsza się systematycznie od ponad roku . U N. S. jeszcze przed wypadkiem występowała przewlekła niewydolność krążenia mózgowego , która prowadzi do uszkodzenia mózgu. Proces ten jest przewlekły. Wypadek nie miał wpływu na to ,że proces już trwał. Być może przebiegałby wolniej gdyby nie wypadek . Stała opieka nad N. S. nie wynika z zaostrzenia u niej , w wyniku wypadku , choroby psychicznej ale z doznanego urazu głowy. Jej obecny stan nie wynika z choroby psychicznej , jest stały tj. taki sam od 3 lat . Nie ma obecnie ostrych objawów choroby psychicznej . Wypadek nie spowodował u N. S. skutku w postaci trwałej choroby psychicznej

(dowód: zaświadczenie lekarskie k- 113, opinia sądowo-lekarska k- 131-133, opinia sądowo-psychiatryczna k-150, ustana opinia biegłego lekarza specjalisty psychiatri J. J. k- 170v-171, ustna opinia biegłego lekarza specjalisty psychiatri A. W. (1) k- 183v).

Oskarżony J. S. w toku postępowania przygotowawczego i na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił ,że faktycznie nie zauważył przechodzącej przez jezdnię przez przejście dla pieszych pokrzywdzonej i uderzył w nią, kiedy już prawie kończyła przechodzenie przez jezdnię . Świeciło słońce i były tam krzaki , które zasłaniały mu widoczność.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. S. k-120, 35v , 117v).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego albowiem znalazły one w pełni potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym a w szczególności w zeznaniach świadków V. D. i N. S..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: V. D. i N. S. albowiem były one spójne i konsekwentne a także pokrywały się z wyjaśnieniami oskarżonego J. S. .

Zdaniem Sądu pisemne opinie biegłego – specjalisty chirurgii i medycyny ratunkowej – dr. nauk med. A. W. (2) odnośnie kwalifikacji obrażeń jakich doznała w wyniku wypadku drogowego pokrzywdzona N. S. zasługują na przyznanie im w pełni waloru wiarygodności. Zostały one wykonane w sposób wnikliwy i fachowy przez lekarza specjalistę o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych i po zapoznaniu się biegłego z dokumentacją medyczną pokrzywdzonej ze Szpitala (...) w G. .

Sąd dał wiarę opinii z przeprowadzonych badań krwi na zawartość alkoholu albowiem została ona wykonana w sposób wnikliwy i rzetelny przez osobę o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych. Nie ma zatem podstaw by kwestionować jej wiarygodność.

Sąd dał wiarę pisemnej opinii sądowo-lekarskiej biegłego lek. med. R. R. na okoliczność m.in. tego jaki jest obecny stan zdrowia pokrzywdzonej i czy cierpi ona na schorzenia związane z wypadkiem a jeżeli tak to w jaki sposób wpływają one na jej funkcjonowanie albowiem została ona wykonana w sposób rzetelny i fachowy przez osobę o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych i po zapoznaniu się biegłego z dokumentacją lekarską pokrzywdzonej oraz po badaniu lekarskim pokrzywdzonej . Sąd nie znalazł więc podstaw by kwestionować jej wiarygodność.

Sąd dał wiarę dowodowi :z pisemnej i ustnej opinii biegłego lekarza psychiatri J. J. i z ustnej opinii biegłego lekarza psychiatri A. W. (1) dotyczącej ustalenia doznanych przez pokrzywdzoną krzywd i cierpień w wyniku wypadku i czy miały one wpływ na pogorszenie się jej stanu zdrowia psychicznego. Opinie te zostały wykonane w sposób wnikliwy i rzetelny przez lekarzy specjalistów o odpowiednio wysokich kwalifikacjach. Nie ma zatem podstaw by kwestionować ich wiarygodność.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów , pism i protokołów zgromadzonym w toku postępowania , uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zdaniem Sądu, nie budzi wątpliwości , popełnienie przez oskarżonego czynu z art. 177 § 1 kk, polegającego na tym ,że w dniu 25 sierpnia 2016r. ok. godz. 14.35 w G. na ul (...) naruszył nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc z kierunku ul. (...) , w kierunku ul. (...). J. H. samochodem osobowym marki D. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności dojeżdżając do oznakowanego znakami poziomymi i pionowymi przejścia dla pieszych , w wyniku czego potrafił pieszą N. S. , przechodzącą z lewej na prawą stronę jezdni (patrząc z kierunku jazdy pojazdu) powodując u wymienionej obrażenia ciała w postaci : powierzchownego stłuczenia głowy z raną tłuczoną potylicy , złamania nasady dalszej kości promieniowej lewej , złamania części bliższej kości ramiennej prawej bez przemieszczenia , złamania miednicy- gałęzi kości łonowej i kulszowej lewej bez przemieszczenia , złamania szyjki kości udowej lewej z wklonowaniem odłamów z

czego opisane wyżej złamania spowodowały naruszenie czynności narządu ruchu na okres powyżej 7 dni w myśl art. 157 § 1 kk a to z kolei wyczerpało znamiona wypadku komunikacyjnego .

Zgodnie bowiem z treścią art. 26 ust.1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. „Prawo o ruchu drogowym” – kierujący pojazdem , zbliżając się do przejścia dla pieszych , jest obowiązany zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa pieszemu znajdującemu się na przejściu . Oskarżony ostrożności takiej nie zachował gdyż niedostatecznie obserwował drogę pomimo utrudnionej widoczności (w oczy świeciło mu słońce , rosły w tym miejscu krzaki , które zasłaniały mu widoczność) w wyniku czego nie zauważył przechodzącej przez oznakowane przejście dla pieszych pokrzywdzonej (która właściwie kończyła już przechodzenie) na tyle wcześnie aby móc zahamować zatrzymując się przed przejściem dla pieszych.

Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania , że w stosunku do oskarżonego J. S. istnieją przesłanki do zastosowania- zgodnie z art.66 §1 i 2 kk i art. 67 §1 kk - warunkowego umorzenia postępowania na okres jednego roku próby albowiem okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości , zaś z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika też ,że oskarżony nie jechał z nadmierną prędkością i był w chwili czynu trzeźwy a także interesował się stanem zdrowia pokrzywdzonej .Oskarżony nie był też dotychczas karany za żadne przestępstwa a jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie ,że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego.

Na mocy art. 67 §3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 2.000 zł w terminie jednego roku od uprawomocnienia się orzeczenia . Oskarżony ma bowiem bardzo trudną sytuację finansową . Zarówno on jak i jego żona utrzymują się z niewielkich emerytur. Muszą kupować leki gdyż oskarżony ma problem ze słuchem a jego żona cierpi na depresję . Ponadto z uwagi na to ,że nie spłacili kredytu komornik potrąca im część emerytury. Należy też zauważyć ,że wprowadzie pokrzywdzona znajduje się obecnie w złym stanie fizycznym i psychicznym to jednak z opinii biegłych lekarzy wynikało ,iż obrażenia spowodowane wypadkiem nie spowodowały u N. S. choroby bezpośrednio związanej z doznanymi obrażeniami , jednak spowodowały nasilenie objawów już wcześniej istniejących . Z powodów prawdopodobnie ogólnych – nadciśnienie tętnicze, zaburzeń krążenia mózgowego z objawami psychicznymi jest leczona zachowawczo. N. S. już przed wypadkiem była leczona z powodu przewlekłego procesu schizofrenicznego. N. S. po powrocie ze szpitala była w znacznie lepszym stanie zarówno psychicznym jak i fizycznym . Stan zdrowia zarówno fizyczny jak i psychiczny pogarsza się systematycznie od ponad roku . U N. S. jeszcze przed wypadkiem występowała przewlekła niewydolność krążenia mózgowego , która prowadzi do uszkodzenia mózgu. Proces ten jest przewlekły. Wypadek nie miał wpływu na to ,że proces już trwał. Być może przebiegałby wolniej gdyby nie wypadek . Stała opieka nad N. S. nie wynika z zaostrożenia u niej , w wyniku wypadku , choroby psychicznej ale z doznanego urazu głowy. Jej obecny stan nie wynika z choroby psychicznej , jest stały tj. taki sam od 3 lat . Nie ma obecnie ostrych objawów choroby psychicznej . Wypadek nie spowodował u N. S. skutku w postaci trwałej choroby psychicznej.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielce posiłkowej przez adw. F. K. orzeczono na podstawie§ 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10. 2016r. „ w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu” (Dz.U. z 2016r. , poz. 1714 ze zm.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielce posiłkowej przez radcę prawnego K. J. . orzeczono na podstawie§ 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10. 2016r. „ w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu” (Dz.U. z 2016r. , poz. 1715 ze zm.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu przez adw. T. W. orzeczono na podstawie§ 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10. 2016r. „ w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu” (Dz.U. z 2016r. , poz. 1714 ze zm.).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624§ 1 kpk oraz art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973r. „o opłatach w sprawach karnych” (tekst jednolity: Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) biorąc pod uwagę sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego a także wysokość otrzymywanej przez niego emerytury.